

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus VII. De Temporibus Ordinationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

scopi p. 2. allegat. 6. nu. 12. nec quidem de licentia Prælati, qui præest ei loco exempto, ut notat idem nu. 11. Videri tamen posset, quòd sic; quia *locus exemptus ab Ordinario*, in ordine ad juris effectus, & dependentiam ab illo, *non est de illius diocesi*. Nam si locus exemptus sit extra diocesim, seu nullius diocesis, potest, *de licentia tamen Prælati*, vel Superioris, qui tali exempto loco præest, ut constat *ex cit. declaratione 3. ad cit. c. 5. Concilij Trid.* ubi dicitur, sic Greg. XIII. declarasse; at illi æquivalet locus exemptus; V. super hoc infra dicenda à nu. 2794.

2168. Quæres 4. an in loco vel specialiter, vel generaliter interdicto? R. negativè. Nam interdictum omnem Sacramentorum usum prohibet, illis tantùm exceptis, qui specialiter in jure excepti sunt; sic Barbof. *cit. allegat. 11. nu. 21.* at ordinum collatio nullibi in jure excepta reperitur.

ARTICULUS VII.

De Temporibus Ordinationum.

2169. Quæstio est, quibus temporibus Ordines licitè conferantur? Resp. *primam tonsuram* non esse alligatam certo tempori, ut generali consuetudine observari refert Fagnanus in c. 3. *h. t. n. 4.* Minores Ordines conferri posse non tantùm in ordinationibus generalibus, sed etiam quovis die Dominico, vel festo, saltem non multis, c. 1. & 3. *h. tit. junct. gloss. V. aut duos*, circa quod attenditur rectè consuetudo loci. Et hoc probabiliter etiam procedit de Abbatibus, qui suos tondere, & in minoribus ordinare possunt; Pirhing *hic nu. 78. §. not. 2.* Ad sacros autem Ordines nullus, præter Romanum Pontificem (*secluso privilegio speciali*) ullum, etiam subditum, de jure promovere potest *extra tempora à jure statuta*; hæc autem sunt Sabbatha quatuor temporum, Sabbathum ante Dominicam Passionis, & Sabbathum ante Dominicam Resurrectionis Dominicæ c. de eo 3. *h. t.* ubi Alexander III. Episcopo Herfordensi scribit: de eo autem, quod quærivisti, *an liceat, extra jejunia quatuor temporum*, aliquos in ostiarios, Lectores, Exorcistas, vel Acolythos, aut etiam Subdiaconos promovere? taliter Respond. *quòd licitum est Episcopis, Domi-*

nicis, & alijs festivis diebus, unum, aut duos, ad minores Ordines promovere; sed Subdiaconatum, nisi in quatuor temporibus, aut Sabbatho sancto, vel Sabbatho ante Dominicam de Passione, nulli Episcoporum (præterquam Romano Pontifici) licet aliquos ordinare; & consuetudo contraria, tam inducta, quàm inducenda, reprobat c. sanè 2. h. t. ibi: sanè super eo, quòd moris esse dixisti in Ecclesijs quibusdam Scotia, verùm & Vallia in dedicationibus Ecclesiarum, vel altarium, extra jejunia quatuor temporum, Clericos ad sacros Ordines promovere: significamus, quòd consuetudo illa (utpote institutioni Ecclesiasticæ inimica) est penitus improbanda; &, nisi multitudo, & antiqua consuetudo terræ esset, taliter ordinati non deberent permitti in susceptis ordinibus ministrare: nam apud nos sic ordinati deponerentur, & ordinantes privarentur auctoritate ordinandi.

Not. autem 1. ubi consuetudo est, *primam tonsuram*, & minores Ordines, tempore Ordinationum generalium conferri, etiam posse præcedenti feriâ sextâ, vel quartâ ad vesperam quatuor temporum; sic Barbof. *cit. allegat. 11. n. 17.* quamvis seclusa consuetudine minores conferri aliàs debeant *mane*, juxta Pontificale Romanum; nec requiri, ut prima tonsura, & quatuor minores Ordines conferantur ab ordinante, dum est jejunos; nec, ut sub Sacrificio Missæ Barb. *cit. nu. 10. Nor. 2.* quando diximus permitti, ut minores Ordines conferantur *quovis die dominico, vel festo*, per *festum*, hîc intelligi, velle Pirhing *cit. §. 3.* festum non chori tantùm, sed quod in foro externo à populo quoque celebratur, saltem in particulari Ecclesia; dicentem, sic declaratum à Sacra Congreg. Concilij apud Fagnan. in c. 3. *h. t. n. 42.* V. quæ dicam à nu. 2182.

§. I.

An extra tempora, jure statuta, promoveri possint Regulares ex privilegio?

2170. IN nu. 2169. diximus, nullum, etiam subditum, ab ullo, nisi summo Pontifice, promoveri posse ad sacros Ordines *extra tempora à jure præscripta secluso privilegio speciali*. Hoc intelligendum est, *specia-*

speccato jure communi. Nam de privilegio, & ex concessione speciali, bene possunt Ordines, etiam sacri, etiam extra tempora à jure statuta, conferri taliter privilegiatis. Tale privilegium habent Religiosi Societatis IESU, ut facultate Præpositi Generalis, extra tempora à jure statuta; & ex facultate Provincialis, non servatis interstitijs, ad sacros Ordines promoveri possint, & quemlibet Episcopum requisitum Ordines conferentem, obligatum esse, huic dispensationi acquiescere; sic Gregor. XIII. in Constit. Pium, & utile, ubi præcipit, ne Episcopi, ob Tridentini decreta, à nostris observantiam interstitiorum, & aliorum, quæ suscipiendis ordinibus requiruntur, exigant. Sic complures, præsertim Castropalaus p. 4. tr. 27. D. unic. p. 13. à. n. 11.

2172. Not. autem 1. hoc Privilegium, Societati concessum, non competere alijs Religiosis, causâ communicationis, esto in alijs Privilegijs communicent cum Societate; patet ex cit. constit. Greg. XIII. ibi: presentis autem gratia communicationem, omnibus alijs, etiam qui sua Privilegia cum Societate copiosè participant, participareq. poterunt, quomolibet in futurum fieri, omnino prohibemus.

2173. Not. 2. quòd Innocentius XII. (postquam particularis Congregatio à Sanctissimo deputata 14. Decembr. 1695. decretum edidit super moderatione indultorum, suscipiendi Ordines extra tempora à jure statuta) facta ad se relatione 17. Aug. 1695. hujus quæstionem: an in eo, etiam Clerici Societatis, comprehendantur? factaq. prævia declaratione quòd in eo decreto non comprehendantur Clerici Societatis IESU, specialiter, & expressè mandaverit, in eis, ad Ordines promovendis, servari constitutionem Greg. XIII. quæ incipit: Pium: & utile, datam. 22. Septembr. 1582.

§. II.

An ante Concilium Tridentinum quibusdam alijs Regularibus datum sit ejusmodi Privilegium?

2174. **R**esp. affirmativè, uti videri potest apud Passerinum tom. 2. de Statibus hominum, q. 189. Inspectione 10. c. 4. à n. Tom. I.

830. Cotonium in Summa Diana V. Ordinis subiectum n. 35. & alios passim; & in specie refert Castropalaus cit. n. 13. ab Eugenio IV. concessum esse, quòd singuli Religiosi Ordinis S. Benedicti, presentes, & futuri, ad id idonei; quos Prior sui Monasterij ad hoc elegerit, sive nominaverit, semel duntaxat anno quolibet, omnes etiam sacros Ordines, una, & eadem die, etiam extra tempora, à jure statuta, à quibusvis Catholicis Antistitibus, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus (cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ) suscipere, dictique Antistites eisdem Religiosis Ordines hujusmodi conferre possint; sic etiam habetur in Compend. Medicant. Tit. Ordines sacri §. 8.

2175. Quæstio est, an dicto Privilegio derogatum sit per Tridentinum? In hac quæstione Vasquez, Henriquez, Rodriquez, Barbosa, Bonacina, Miranda, & complures alij apud Castropal. cit. n. 10. & 13. docent, Prælati aliarum Religionum ademptam esse à Tridentino facultatem dispensandi cum suis, ut non servatis interstitijs, & temporibus ordinationum à jure statutis, ordinari in sacris possint. Alij econtra docent, illis Privilegijs quoad prædictam facultatem à Tridentino nihil esse ademptum; sic plures apud Castropalaum cit. n. 13. quibus adde Passerinum supra cit. & apud hunc complures alios inibi relatos.

Privilegio Societatis, hucusque, in hoc puncto nihil omnino esse ademptum in his, quæ spectant ad collationem, & receptionem Ordinum, constat ex n. 2173. & patebit ex sequentibus; sed nec Privilegio aliorum Regularium, vi cujus eorum Superiores cum suis dispensare possunt, ut ordinentur in sacris non servatis interstitijs, aut temporibus ordinationum à jure statutis, per Concilium Trid. esse derogatum, probabiliter docent Authores relati n. præced. quod etiam tanquam probabile tenet Castropalaus cit. n. 13. Ratio sumitur ex eo, quia nullus extat locus Tridentini, tale illis Privilegium adimens, ut patebit ex Resolutione eorum, quæ contraria sententia pro se adducit. Igitur

2176. Dices 1. Tridentinum Sess. 23. de Reform. c. 8. statuit, ut Ordinationes sacrorum Ordinum statutis à jure temporibus celebrentur. R. 1. per hunc locum nihil de-

rogari Privilegio Societatis; cum ei concessum sit à Greg. XIII. post Tridentinum, non obstantibus ejus decretis, ut constat ex n. 2171. præsertim, cum novissimè Innocentius XII. specialiter, & expressè mandaverit *quoad Religiosos Societatis*, in Ordinationibus servandam constitutionem Gregorij XIII. quæ incipit: *Pium, & utile*, ut dixi supra n. 2173.

R. 2. per eum locum, nec Privilegijs aliarum Religionum in hoc puncto aliquid esse ademptum. 1. quia caret *clausulâ derogante*; 2. quia solum dicit, quid fieri debeat *de Jure*; non autem, *spectato Privilegio*; 3. quia nullam facit *mentionem Regularium*; 4. quia ille locus rectè intelligitur de Ordinationibus *solemnibus, seu generalibus*; 5. rectè observat Passerinus *cit.* & alij, quòd Pius V. in sua Constitutione 41. §. 7. declaraverit, *per c. 8. dictæ Sess. 23.* non comprehendi *Regulares*.

2177.

Dices 2. Tridentinum *Sess. 25. de Regular. c. 22.* præcipit *observari omnia, & singula, quæ in præcedentibus decretis continentur, non obstantibus Privilegijs.* R.

1. per hanc clausulam non derogari Privilegijs concessis post Tridentinum, quale est Privilegium Fratibus Minoribus concessum à Clement. VIII. & Paulo Anno 1609. Cal. Decembr. ut possint ordinari extra tempora à jure statuta in Dominicis, vel festivis diebus, de quo Barbosa in *Trid. Sess. 23. de Reform. c. 8. n. 4.*

R. 2. per eam clausulam, ad summum derogari privilegijs, quæ contrariantur decretis contentis in illa *Sess. 25. de Regul.* in his autem nihil statuit de Ordinationibus, contrarium Privilegijs Regularium; ergo. Maj probatur 1. quia illa derogatio est odiosa; ergo non debet extendi ad decreta omnium Sessionum, sed solum ad ea, quæ sunt in ea Sessione facta; sic Castropal. *cit. n. 13. §. neque verum est.* Probatur 2. quia si voluisset derogare omnibus privilegijs, contrariantibus Tridentini decretis, non tantum in ea, sed in omnibus alijs Sessionibus contentis, debuisset eam clausulam ponere in ultimo decreto *Sess. 25. de Reform.* aliàs enim non posset afficere omnia prædicta; hoc autem non præstitit; ergo; sic Cochier. *p. 2. q. 54. n. 9.* Passerinus *cit.*

2178.

Dices 3. Greg. XIII. & Sixtus V. confirmantes Privilegia Mendicantium, ad-

dunt hanc clausulam: *dummodo decretis Tridentini non adversentur*; ergo tacite voluerunt infirmare ea, quæ Tridentino adversantur; sed privilegium, de quo in præsens, est tale, ergo. R. aliud non colligi, quàm quòd privilegia Tridentino adversantia non confirmaverint, sed reliquerint sub opinione disputantium, an à Tridentino sint revocata; sic Castropal. *cit. n. 13. §. neque verum est.*

Dices 4. Greg. XIII. prohibet, ut patet ex n. 2112. hic, ne alij Religiosi in hoc Privilegio, Societati concessio, communicent; sed ex hoc solum sequitur, quòd illi hoc Privilegium non habeant, *viâ communicationis cum Societate*; non autem, *viâ concessionis sibi factæ*, vel *communicationis cum alijs*, qui id habent. Deinde esto Privilegia aliarum Religionum *quoad ordinationes extra tempora, & non servatis interstitijs* revocata essent à Tridentino, tamen speciali constitutione Clementis VIII. innovata esse testatur Castropalus *cit. in fine*, & apud eum Rodriguez & Villalobos, & ibidem approbat Barbosa in *Remiss. Trid. Sess. 23. c. 8.*

2179.

Dices 5. dispensationem in interstitijs, etiam in Regularium Ordinationibus, pertinere ad Episcopum ordinantem, declaravit sacra Congregatio *Trid.* R. hoc nihil obesse Privilegio Societatis. 1. quia ea declaratio novem annis præcessit concessionem Greg. XIII. 2. quia constitutio Gregorij ipsi decreto Conciliari, derogat quoad vim, qua vellet complecti Societatem in eo Privilegio; ergo multò magis ejus declarationi. R. 2. declarationem non habere majorem vim, quàm habeat lex declarata, ut constat ex dictis; sed decreta Tridentini vi sua nihil adimunt huic Privilegio aliarum Religionum, ut jam ostensum est; ergo nec eorum declaratio.

2180.

Præter hæc not. 1. privilegio, ante Tridentinum concessio, quale est illud Eugenij, de quo n. 2174. vi cujus Regulares ordinari poterant à *quovis Episcopo Catholico, etiam eodem die susceptis pluribus ordinibus sacris*, expressè derogatum esse quoad hoc punctum à Tridentino *Sess. 23. c. 13. de Reform.* ibi: *quòd, si quis ab alio, quàm proprio Episcopo promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cujusvis generalis, aut specialis rescripti, vel Privilegij prætextu, etiam statutis temporibus permit-*

2181.

tatur;

tatur; sic Castropal. cit. D. unic. p. 13. num. 13.

Not. 2. eum, qui citra Privilegium, vel dispensationem, extra tempora, se promoveri facit in sacris, incurrere suspensionem ab executione Ordinis sic suscepti, dum impleverit penitentiam impositam ab Episcopo, qui in culpa non fuit, c. cum quidam, c. consultationi tuae h. t. junct. gloss. V. utrobique: Ordinantem autem privari potestate conferendi Ordines, quos illicitè contulit, c. cum quidam, c. sanè, c. literas h. t.

§. III.

An Privilegium recipiendi Ordines extra tempora restrictum sit ad dies Festos, etiam in foro?

Cum in Privilegijs recipiendi sacros Ordines extra tempora consueta, communiter ponatur facultas, eos dandi, & recipiendi diebus Dominicis, vel Festis; quæstio est, an Festum hic supponat pro Festo chori, & fori, an pro Festo tantum chori? quale est Festum, quod in Choro celebratur ritu duplici, vel semiduplici, esto tali die populus det operam servilibus? Nam Urbanus VIII. in recognitione Pontificalis, titulo de Ordinibus conferendis, mandavit addi, diebus festivis, de præcepto; Castropalaus autem cit. n. 13. in fine, judicat, probabilius esse, intelligi Festum chori, & fori, quod scilicet sub præcepto celebrari debet à Clero, & populo, cum abstinentia à servilibus, nisi addatur Festo duplici, aut semiduplici. Tunc enim, ait, sufficere, etiam tale Festum, licet sit solius chori. Ratio ejus est, quia Festum, juxta communem significationem, supponit pro die festivo sub præcepto audiendi sacrum, & abstinendi à servilibus; sed in illis Privilegijs sic Festum accipitur; ergo. Sic etiam Pirhing h. t. n. 81. Azor. p. 1. l. 2. c. 27. q. ult. Barbosa cit. allegat. 11. n. 18. & contrariam sententiam prohibitam esse in decreto Urbani VIII. monet Cardinalis de Lugo l. 11. respons. moral. dub. 43. Volunt autem Barbosa, & Castropalaus apud Gobat in Theolog. Experiment. tr. 8. n. 479. sufficere, si sit Festum habens solennitatem dici Festi in tali die; & ipse Gobat à n. 486. sufficere, si ce-

Tom. I.

lebetur tale Festum solenniter in solo aliquo Monasterio; vel si in choro, & foro, non ex præcepto, sed ex mera devotione; vel si ex præcepto, sed solum ante prandium; quia Pontifex non tam respicit qualitatem præcepti, quam solennitatis publicæ. Contra pro tali casu sufficere Festum duplex solius chori etiam ad majores Ordines, docet Rodriguez tom. 3. quæst. Regular. q. 23. a. 5. Fagundez l. 1. præcept. Ecclesia. c. 2. n. 12. P. Benedictus Pereyra in Elucidario n. 1345. ubi ait: non carere probabilitate, per Festos dies, in Ordine ad Sacra, & officia Divina, comprehendi etiam dies duplices, licet non sint à laboribus feriat, citans pro hac opinione P. Suarez tom. 1. de Relig. de diebus Festis, c. 9. n. 22. & in praxi eam sententiam esse probabilem, docet Castropalaus cit. Gobat cit. n. 472. & seq. tutam, Diana p. 5. tr. 13. resol. 97. & complures alij.

In hac quæstione judico, verum esse, quod per Festum de præcepto, propriè significetur Festum feriatum à servilibus, ut patet ex communi hominum usu; in significatione autem Juridica, seu jure favorabili, rectè etiam intelligi Festum chori tantum, quod habeat solennitatem ritus duplicis in choro tantum; cum ergo Privilegium hoc sit de jure favorabili, rectè dicitur, secundum illud, Ordines sacros licet conferri quolibet Festo duplici de præcepto, licet non feriato. Nec obstat, quod dicitur de decreto Urbani VIII. nam duplicia, etiam non feriat, rectè dicuntur de præcepto, prout ejusmodi Festa opponuntur Festis ad libitum, vel meræ devotionis, sine publica solennitate. V. Gobat à n. 474. Si autem Privilegium careat clausulâ: de præcepto, à fortiori res procedit; & sic habere nostram Societatem, constat ex Compend. Privileg. V. Ordines, §. 30.

§. IV.

De Interstitijs.

Per Interstitium hic intelligitur spatium temporis, quod ab uno accepto ad alterum Ordinem recipiendum interponi debet, ut Ordinatus in accepto exerceat se per illud tempus, priusquam ad alium ascendat. Quantum temporis ab uno minorum Ordinum ad alterum inter-

Q9 9 2

poni

poni debeat, non est Jure definitum, ut tradit Gobat in *Theol. experiment. tr. 8. n. 490.* addens *n. 492.* ex consuetudine jam recepta, omnes quatuor minores simul, cum prima tonsura, eodem die conferri; id, quod jam communiter observatur ab Ordinarijs; ab ultimo minorum Ordinum, ad susceptionem Subdiaconatus, *annus integer* interponi debet de Jure; Trid. *Sess. 23. de Reform. c. 11.* à Subdiaconatu, ad Diaconatum, *saltem unus annus*, sic Trid. *cit. c. 13.* à Diaconatu, ad Presbyterium *ad minus annus integer*; sic Trid. *Sess. cit. c. 14.* *annus* autem hic computandus est *Ecclesiasticè*, non *Physicè*; Castropal. *cit. n. 5.* scilicet à jejunio quatuor temporum hujus anni, usque ad simile jejunium sequentis; vel à Sabbatho Sancto hujus, ad Sabbathum sequentis anni.

2185. Pro his ulterius not. 1. à minoribus ad majorem, vel ab uno sacro ad alterum, ascensum non esse licitum, nisi habenti Privilegium, vel dispensationem (ut patet ex dictis) non servatis interstitijs, vel intervallo temporis præscripto; 2. quando necessitas, vel utilitas Ecclesiæ postulat, aliquem ordinari *in sacris*, posse Episcopum cum suis dispensare, ut id fiat, *non servatis interstitijs*; ut autem dispenset pro transitu à minoribus ad Subdiaconatum, vel ab hoc ad Diaconatum, non sufficere quamlibet rationabilem causam; sed requiri, quòd hoc exigat necessitas, & utilitas Ecclesiæ; sic Castropalaus *cit. n. 6. & 7.* ex Trid. *Sess. 23. c. 13. & 14.*

2186. Ex his colliges, quòd ex causa rationabili Episcopus dispensare possit aliquem ordinari in quatuor minoribus simul, & Subdiaconatu, eodem die; quia nullum est jus id prohibens, cum solum *simul duos Ordines sacros, eodem die, conferri*, prohibitum sit; ita Vasquez, Henriquez, Layman, Villalobos, & alij, quos citat, & sequitur Castropal. *cit. nu. 5.* ubi ait, se ipsam vidisse, quòd in Hispania quatuor minores, *simul eodem die* cum Subdiaconatu collati sint.

2187. Duo autem Ordines sacri, simul eodem die, nulli, etiam Regularium, conferri possunt, nec in hoc ullus inferior Pontifice, seu Papà, dispensare potest, ut constat ex Trid. *Sess. 23. c. 13. de Reform.* quo sublatum est privilegium Benedictionis concessum ab Eugenio Papa, ut *eodem die om-*

nes sacros Ordines recipere possint, de quo diximus *n. 2174.* id, quod etiam constat ex *c. Literas 13.* ibi: *si enim utrumq. Ordinem eodem die conferre illi non licuit &c.* loquitur autem de Diaconatu, & Presbyterio; item 2187. ex *c. dilectus 15. de Temporib. Ordination.* ubi Episcopus, conferens eidem, *una die*, plures sacros Ordines, ab ordinandi potestate suspenditur; sic cum pluribus alijs Castropal. *cit. n. 13.*

2188. Not. 3. quando diximus, quòd proprius Episcopus cum suis dispensare possit *in interstitijs*, intelligendum 1. si ab ipso met ordinentur; 2. si eos dimittat ad Episcopum alienum cum dispensatione expressa in dimissorialibus, vel alio instrumento. Episcopus autem alienus nunquam dispensare potest cum alienis, etiam habentibus dimissoriales à proprijs Ordinarijs, nisi Episcopus, concedens dimissorias, in his exprimat, se Episcopo ordinanti, hanc facultatem concedere; Gobat. *cit. n. 493.* nam Episcopi Jurisdictio non est nisi *ad suos* tantum.

Nec obstat constitutio Innocentij XI. de qua locuti sumus hic *n. 2124.* ex qua malè aliqui intulerunt 1. Episcopis per eam *prohibitum esse*, cum suis dispensare in interstitijs; 2. post eam constitutionem, non licere Episcopis *ordinare alienos subditos non servatis interstitijs*, licet à suis Ordinarijs afferant dimissoriales cum expressa ipsorum dispensatione in interstitijs. Nam utrumque fallit, ut constat ex dictis supra. Ex illis enim clarum est, quòd Episcopos permittat in jure suo quoad dispensationem, ipsis concessio in Tridentino, eosque nullo jure prohiberi, quò minus ordinent alienos, etiam non servatis interstitijs, si habeant dimissorias à suis Ordinarijs cum expressa dispensatione in illis.

2189. Not. 4. etiam Capitulum, Sede vacante, vel ejus Vicarium, interstitia posse remittere, in illis casibus, quibus potest alteri Episcopo dare licentiam ordinandi; sic Valensis hic *n. 7.* Cæterum Ordinans, vel ordinatus, *sine interstitijs* peccat quidem; sed nullam pœnam incurrit; sic Navarr. *Consil. 4. & 6. de Tempor. Ordinat. V. infra* à *n. 2795.*

Loquendo autem de qualitate Ordinatorum, & Ordinatorum, nota, per hanc nihil aliud intelligi, quam accidens aliquod;

quod, afficiens personam ordinandi, vel ordinati. Hoc accidens quandoque est *bonum*, ut morum probitas, prudentia, scientia &c. quandoque *malum*, ut morum pravitas, illiteratura, excommunicatio, suspensio, infamia, &c. sed de his in præfens nihil dicendum occurrit, cum

multa jam præmissa sint, reliqua in sequentibus dicenda, præsertim quoad quasdam irregularitates, quæ petuntur ex diversis accidentibus cujusmodi sunt defectus *natalium, servitus, bigamia, &c. V. num. 2795. & seqq.*

* * *

QUÆSTIO XII.

IN TITULUM XII. DE SCRUTINIO IN ORDINE FACIENDO.

1190. **P**er *scrutinium* in ordine faciendum hic intelligitur examen Ordinandorum; sic Desselius *hic* §. 1. Hoc scrutinium, seu examen Ordinandorum duplex est; unum ante, alterum in ordinatione faciendum; Vallensis *hic* *nu. 2.* Primum fit ante ordinationem, inquirendo (juxta Tridentinum *sess. 23. c. 7. de reform. de ordinandorum moribus, vita, natalibus, titulo, scientia, habilitate &c.*) secundum in ipsa ordinatione, quæ sit ab Archidiacono, quem Episcopus solet interrogare, an eum, quem exhibet ordinandum, sciat esse dignum? qui tunc respondet, se scire dignum esse, *quantum humana fragilitas patitur.* Primum examen fieri debet feriâ quartâ ante ordinationem, vel quando Episcopo videbitur; sic *Trid. loc. cit.* ibi: sancta Synodus, *antiquorum Canonum vestigijs inhaerendo*, decernit, ut, quando Episcopus ordinationem facere disposuerit, *omnes*, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, *feriâ quartâ* ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur; Episcopus autem, Sacerdotibus, & alijs prudentibus viris, *peritis divine legis, ac Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis, sibi ascitis*, Ordinandorum *genus, personam, etatem, institutionem, mores, doctrinam, & fidem*, diligenter investiget, & examinet. Ad hoc examen non tenetur Episcopus vocare Archidiaconum; sic Barbof. *in cit. loc. Trid. nu. 3.* Ut Archidiaconus licitè respondeat, se scire dignum, sufficit, *quod nesciat, illum esse indignum.* Barbof. *in c. unic. h. t. nu. 1.* non tamen rudi nescientia; quia re verâ non oportet *DEI, ac summi Domini nostri* ministerio aptare, nisi testimonialibus literis, ut verè pientissimè præcipit Innocentius

XII. de quo *nu. 2123.* legitime instructos, in qua re gravantur conscientia, de moribus, & scientia deponentium; si enim reflexio fiat, de aptandis ad ministeria *Seminarum*; quæ ibi cura?

Præter hæc not. 1. in hoc decreto Tridentini, per *civitatem* intelligi Ecclesiam Cathedrali; vel saltem, si ex causa alibi Ordines celebrari contigerit, Ecclesiam digniorem; sic Sylvester V. *Ordo. 2. n. 8.* quamvis, ut constat ex praxi, quandoque Ordines conferant Ordinarij etiam in Ecclesia communiore; aut etiam Oratorijs, vel proprijs, vel Monasteriorum, aut Collegiorum.

Not. 2. per ordinandorum *genus* intelligi, num sint ex parentibus Catholicis? vel de proditione damnatis, aut nati de Matre serva? num legitimi? non autem an descendant ex progenie Hebræorum; nisi alio impedimento laborent, quo excludantur à suscipiendis ordinibus; de quo V. Sanchez *in decalog. tom. 1. l. 2. c. 28.* per *institutionem* autem *ibid.* ut examinentur super titulo sufficienti, sine quo non debent ordinari, juxta dicta à *nu. 2151.*

Not. 3. Primum examen, pertinere ad Episcopum ordinarium; qui, si cui dat dimissorias, ad Episcopum alienum, instituere prius debet examen de vita, & moribus instituendi, juxta *Trid. sess. de reform. cap. 3.* ibi: Episcopi per semetipsos ordines conferant; quod, si ægritudine fuerint impediti, *subditos suos aliter, quam jam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinandos, dimittant*; excipe, nisi malit, hoc ipsum committere illi Episcopo, qui sic dimissum ordinaturus est.

Not. 4. Episcopum, ad quem aliquis pro recipiendis ordinibus, à suo Episcopo, legitime dimissus est, esto hic habeat com-